

19519

Stutthof

Muzeum Stutthof
w Sztutowie

Więzień KL Stutthof – zdobywca Wrocławia

BRONISŁAW
MUSZYŃSKI

Ur. 1913 w Zalesianach, pow. Białystok

Konzentrationslager Stutthof bei Danzig

BRONISŁAW Bronisław Müllers-Nr. 19519

geb. am 20.11.1913. Heimatort Białystok

Nr. im Lager	Zugang		Abgang		Bestand	
	Art	Nr.	Art	Nr.	Art	Nr.
19519	55	-				55
19519			18	-	47	
19519			10	-	37	
19519			11	-	26	
19519	28	-			45	
19519			15	-	30	
19519			10	-	20	
19519			10	-	10	
19519	19	-			29	
19519			10	-	19	
19519			18	-	1	
19519			15	-	24	
19519			2	-	22	
19519			3	-	19	50

1. Okazna karta obrotowa więźnia Bronisława Muszyńskiego

Bronisław był najmłodszy w rodzinie, miał dziewięcioro rodzeństwa. Rodzina utrzymywała się z niewielkiego gospodarstwa. Matka wcześniej zmarła – Bronisław nie pamięta jej. Od najmłodszych lat pracował fizycznie, ukończył tylko szkołę powszechną. Latach 1932-1934 Bronisław odbył służbę wojskową w 1. Pułku Piechoty Legionów w Wilnie. W kampanii 1939 roku nie dostał powołania i nie wziął udziału w walkach.

W czasie obu okupacji Białostockizny – sowieckiej 1939-1941 i niemieckiej od 1941 roku pracował w rolnictwie. „Pamiętką” po rządach rosyjskich na tych terenach stał się dla niego „paszport” obywatela ZSRR przymusowo wręczany wszystkim Polakom na ziemiach włączonych. Dokument ten odegrał później w jego życiu ważną rolę ...

Aresztowany w końcu 1942 roku w okolicach Knyszyna w wyniku donosu i podejrzeń o nielegalną działalność. „Z nas trzech, których wzięli z naszej wioski, tylko ja wyszedłem żywy po wojnie”.

W obozie Stutthof osadzony został 9 lutego 1943 roku, gdzie oznaczono go numerem 19519 i czerwonym trójkątem więźnia politycznego.

2. Blok nr 6 w Nowym Obozie, Stutthof 1943 r.

W Stutthofie wykonywał ciężkie prace fizyczne, m.in. przy produkcji prefabrykatów betonowych w należącej do obozu cegielni oraz przy budowie baraków. Większą część pobytu w obozie mieszkał na bloku nr VI na Nowym Obozie, zaraz przy głównej bramie wejściowej na teren tego kompleksu.

3. Bronisław Muszyński, zdjęcie ze wycieczki

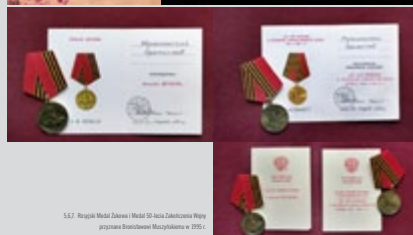

4. Książeczka więźnia Bronisława Muszyńskiego z wycieczki służby wojskowej w 1939 roku Armii Czerwonej (LSP)

Ewakuowany 25 stycznia 1945 roku wraz z większością innych więźniów Stutthofu. Schorowany i wycieńczony wyzwolony został na początku marca 1945 roku przez Armię Czerwoną w obozie ewakuacyjnym w Krępie Kaszubskiej. Wyzwolenia nie pamięta – był już nieprzytomny z głodu i chory na tyfus. „Gdyby Rosjanie nie przyszli tego dnia, już bym nie żył, to był ostatni moment dla mnie i wielu kolegów”.

Po wyzdrowieniu i rekonwalescencji – jako posiadacz sowieckiego „paszportu” – zabrany został przez Armię Czerwoną do obozu wojskowego do Wilna, gdzie wcielono go do 237 pułku piechoty. Po przysiędze w Toruniu jednostka wysłana została na front. Bronisław w jej szeregach uczestniczył w oblężeniu i zdobyciu Wrocławia. Za udział w walkach posiada rosyjskie medale wojskowe. W Armii Czerwonej służył do wiosny 1946 roku, a po zwolnieniu z jednostki wrócił do domu rodzinnego w Polsce.

5.67. Medal Żelaznej (Medal 25-lecia Zwycięstwa) w programie Bronisława Muszyńskiego w 1951 r.

Przez całe życie fizycznie pracował, głównie w cegielni. Obecnie mieszka w Białymstoku.

19519

Więzień KL Stutthof – zdobywca Wrocławia

Bronisław Muszyński

Ur. 1913 w Zalesianach, pow. Białystok

Bronisław był najmłodszy w rodzinie, miał dziewięcioro rodzeństwa. Rodzina utrzymywała się z niewielkiego gospodarstwa. Matka wcześniej zmarła – Bronisław nie pamięta jej. Od najmłodszych lat pracował fizycznie, ukończył tylko szkołę powszechną. W latach 1932–1934 Bronisław odbył służbę wojskową w 1. Pułku Piechoty Legionów w Wilnie. W kampanii 1939 roku nie dostał powołania i nie wziął udziału w walkach.

W czasie obu okupacji Białostoczczyzny – sowieckiej 1939–1941 i niemieckiej od 1941 roku – pracował w rolnictwie. Pamiętką po rządach rosyjskich na tych terenach stał się dla niego „paszport” obywatela ZSRR przymusowo wręczany wszystkim Polakom na ziemiach włączonych. Dokument ten odegrał później w jego życiu ważną rolę ...

Aresztowany w końcu 1942 roku w okolicach Knyszyna w wyniku donosu i podejrzeń o nielegalną działalność. „Z nas trzech, których wzięli z naszej wioski, tylko ja wyszedłem żywy po wojnie”.

W obozie Stutthof osadzony został 9 lutego 1943 roku. Oznaczono go numerem 19519 i czerwonym trójkątem więźnia politycznego.

W Stutthofie wykonywał ciężkie prace fizyczne, m.in. przy produkcji prefabrykatów betonowych w należącej do obozu cegielni oraz przy budowie baraków. Większą część pobytu w obozie mieszkał na bloku 6 w Nowym Obozie, zaraz przy głównej bramie wejściowej na teren tego kompleksu.

Ewakuowany 25 stycznia 1945 roku wraz z większością innych więźniów Stutthofu. Schorowany i wycieńczony wyzwolony został na początku marca 1945 roku przez Armię Czerwoną w obozie ewakuacyjnym w Krępie Kaszubskiej. Wyzwolenia nie pamięta – był już nieprzytomny z głodu i chory na tyfus. „Gdyby Rosjanie nie przyszli tego dnia, już bym nie żył, to był ostatni moment dla mnie i wielu kolegów”.

Po wyzdrowieniu i rekonwalescencji – jako posiadacz sowieckiego „paszportu” – zabrany został przez Armię Czerwoną do obozu wojskowego do Wilna, gdzie wcielono go do 237. pułku piechoty. Po przysiedze w Toruniu jednostka wysłana została na front. Bronisław w jej szeregach uczestniczył w oblężeniu i zdobyciu Wrocławia. Za udział w walkach posiada rosyjskie medale wojskowe. W Armii Czerwonej służył do wiosny 1946 roku, a po zwolnieniu z jednostki wrócił do domu rodzinnego w Polsce.

Przez całe życie fizycznie pracował, głównie w cegielni. Obecnie mieszka w Białymstoku.

1. Obozowa karta obrachunkowa więźnia Bronisława Muszyńskiego.
2. Blok 6 w Nowym Obozie, Stutthof 1945 rok.
3. Bronisław Muszyński, zdjęcie po wyzwoleniu.
4. Książeczka wojskowa Bronisława Muszyńskiego z wpisaną służbą wojskową w armii II RP, Armii Czerwonej i LWP.
- 5–7. Rosyjski Medal Żukowa i Medal 50-lecia Zakończenia Wojny przyznane Bronisławowi Muszyńskiemu w 1995 roku.